

„התחנת' והתפרפרת'... לקחתי את הזמרת למיטתי... שכבתי עם אשת' החברה בבית' זונות... הבטחתי שלא לשכב עם הרקדניות...“

למרות זאת נפרדנו אחרי כמה שנים. זיכרון מכאיב מאוד. מכיוון שהייתי וקוק לכרדיות, הת' פרפרתי לעיתים קרובות וקניתי את 'אתה לא תעשה לי את זה' היא צרחה, כל חבריי ישנם! וגם הוריי! אני רוצה להציג אותך לפניכם! חזרתי ואמרתי שזה בלתי אפשרי.

פלאטו:

אנט ופלאטו, בחתונתם לא פגשו אותה לעולם בערב...“

החימה השתלטה עליה. וכגרמנית ביט' אה שתי מילים שניקבו כמותי, שתי מילים איומות שלא שמעתי מאז ילדתי. תי. היא אמרה: יהודי מזוהם! ספגתי את המכה. הקו נשאר דומם כמשך כמה שניות. אחריכך, בשלווה רבה, אמרתי שהכל נגמר ביננו. החזרתי את השופרת. נפגעתי ללא תקנה. למחרת המראתי לאפריקה.”

זוהרת בין זונות

ב' יבשת אחרת, אמריקה הלאי טינית, היה לפלאטו-שרון לרבריו רומאן אחר, עם יפהפיה אחרת. ובכו, יצאתי לקופאקבאנה. הש' תקעתי ברירה מהודרת לחוף-הים. שליחותי העניקה לי — אם לא את התואר, אז לפחות רגנת שגריר. הוצגתי לפני החברה הטובה ביותר. החוגים הכי סגורים נפתחו לפניי. התק' בלתי לסמה, מועדון-הטניס האלגנטי ביותר בריו-ה'ז'נירו, ולקאנטריי קלאב הכי שיק שבכל אמריקה הדרר' מית. חייתי כמו מלך כמשך חצי שנה. הוצאתי 10 אלפים דולר לחורש, וחיי — תי כמו נער-שעשועים. ולבסוף — ובעיקר — כבשתי את אליווט קרנסון. היא היתה אחת הנשים העשירות והידועות ביותר בריו (אני חב לה, דרך אגב, את רוב קשרי הבראזיליים). יפה מאוד, בעלת רמה מטריפה, נערצת עלי ידי כל החברה הגבוהה.

פגשתיה בראשונה בקופאקבאנה. למחרת, ביקשתי ממנה להתלוות אלי לסיוור של בתי-מלון, שבהם מסתופפות הפרצות ברוכבים החיצוניים של ה'

מכוננית-הסטודיו בייקר הראשונה שנרא' תה בפאריס.”

„יהודי מזוהם!“

אחרי שפלאטו סיים תקופה של מאסר בפאריס, השתחרר מהכלא, ולרבריו: „ביציאתי מבית-הסוהר, חש' תי תשוקה שאין להכניעה להשתעשע מעט ולהיות מפונק על-ידי נשים יפות. כאחר הימים ברחוב הכחנתי באשה שהקסימה אותי ביפיייה הרב. ניגשתי אליה, הצחקתי אותה... ולקחתי אותה למיטתי. אשה זו היתה זמרת שבאופנה כאותם ימים, מיט אירופה לשעבר. ביי ליתי בחברתה זמן-מה. בערבים הלכנו למועדוני-הילה. היא לא יכלה שלא לשכב ליד הפסנתר. כל הגברים סובכו אותה, החמיאו לה וביקשו לזכות בחסי' דיה. מישחקים אלה העלו את קינאתי כיתר-ישאת, מכיוון שידרתי, די מדלי' קה מעצמה, שלחה חיוכים מכלים לע' בר מחוריי.

ואולם היא אהבה אותי. היא עשתה ער כדי ביטול הופעת-גאלה שלה בנייר יורק, רק למען התענוג להישאר בחבר' תי. וכמובן, היא רצתה להציגני לפני הוריה.

הם התגוררו בציריך. עשירים מאוד. הם אירגנו קבלת-פנים מפוארת לכבודי. למינת-הלב, דקות ספורות טרם המראת המטוס לציריך, נתקעתי עקב אירוע בלתי-צפוי. טילפנתי לידדי דתי. אינני יכול לבוא, אמרתי, קצת נבוך, בכל זאת.

„סליחה! הקול היה קר כקרת. 'יש עיכוב'.

אנט: השבוע בצורה חדשה תסרוקת חדשה, צבע חדש, איפור חדש

ואופי חזק, אולם הפכה עד מהרה לכנר' עה — כפי שאני אוהב שהנשים יהיו. נישאנו שנה אחת לאחר שנפגשנו, וכילינו את ירח-הירבש שלנו במלון גורסקו בניצהי. בחזרה החלטתי לשנות את חיי. השתכנו ברירה נהדרת, וראי אחת הר' פות בפאריס, ברחוב ריאמור, מול מר' סיאון האמנויות והמלאכות. כמעט מדי ערב הייתי יוצא לבר, וחוזר בר' לפנות בוקר. הלן הסכימה לכך. למעשה הסכר' מה לכל דבר. היא קיבלה אותי כפי שהייתי, ולא ניסתה לשנות את אופיי.

מלון יקר ומהדר ביותר.

נוסחה הזאת: כאשר היהודי נמצא עם אשה, הוא מהרהר על עסקיו; כאשר גוי עושה עסקים, הוא מהרהר על נשים'. אף כי אני יהודי, קרה לי לפחות בתחום זה לנהוג כגוי. הכל היה תלוי בפגישות בתנודות רווחי. בתקופת מלחמת-קוריאה — תקר' פה ברוכה לעסקים — פגשתי את מי שהייתה לאשתי הראשונה, הלן אפל-בוים. אביה עסק באותו המיקצוע כבר נ', ממחור נייר ישן. הלן ואחיה ניהלו את העסק המישפחתי.

היא היתה בת 22, יפה ואצילית. כשפגשתינה נהגה במכוניתה בעצמה. היתה בעלת אישיות מאוד מודגשת

רוקא עכשיו, כאשר מרגנים על הצרות בחיי-הנישואין של הח'כ' לשעבר, שמואל פלאטו-שרון, וכאשר אשתו, אנט, התראינה וסיפרה מה היא עושה בשביל עצמה, מעניין לקרוא מה כתב פלאטו-שרון בסיפור חוצה גס באדום על הרפתקות-האהבים שלו ועל נשים בחיי.

היא היתה כנועה*

על אשתו הראשונה הוא מספר בסיפור: „העסקים לא מנעו ממני את תענו' גות-האהבה. הייתי שלם לגמרי עם ה'

פלאטו-שרון: האשה והמזכירה

דירה במיגדל על-חשבונה, מהכספים המגיעים לה ממנו. אבל תל-אביב מלאה שמועות על חייו הנישואין ההרוסים של שמואל פלאטו-שרון ואשתו, אנט. היא נראית לבדה או עם חברות באירועים שונים, והוא יוצא בלעדית לבילויים. מספרים כי כאשר ראתה אנט את תמונת בעלה בלוויית מזכירתו בפאב מסויים, ביקשה שישירו את התמונה. מספרים כי קינאתה של אנט במזכירה התחילה עוד בתקופת מעצרו של הח'כ' לשעבר במילאנו.

כאשר פירסם העולם הזה, בשעתו, כתבת-שער על „הנשים של פלאטו-שרון“, ועל שער הגליון (6.11.85) הופיעו תמונותיהן של אנט-האשה, הילדה-הבת וקלרה-המזכירה, זעמה אנט עד מאוד על כך שגם תמונת המזכירה הופיעה בשער. כאשר שוחרר פלאטו-שרון, ואשתו הגישה לו את קטעי-העיתונות, מצא את תמונת-השער מושח'ת. תמונתה של קלרה נשללה מתוכה.

מאז המשיכו היחסים בין פלאטו-שרון ואשתו להידרדר. הם הגיעו לשפל המדרגה, ולמרות ש- שניהם עדיין מתגוררים יחדיו בוויולה בסביון, הרי שהם עושים זאת באגפים נפרדים. אנט למדה זימרה והחלה בקארירה של זמרת, וגם התר' איינה בעיתונים והבטיחה לעשות עבור עצמה. מי שמחפש את שורשי הקינאה של אנט, יכול אולי למצוא אותם בימים שבהם הכירה את בעלה. היא היתה אז צעירה תמימה ויפהפיה, שהתאהבה בגבר הנשוי, אב לבת. למרות מוצאה של אנט, מבית צפון-אמריקאי מסורתי ודתי, לא נפרדה מאהובה הנשוי וניהלה את הרומאן איתו כמשך כמה שנים, עד שהתגרש מאשתו הראשו' נה, הלן אפלבוים, ונשא אותה לאשה.

יתכן מאוד כי רגשי הקינאה והחשדנות של אנט נובעים מאותם ימים רחוקים, ואולי גם רגשי-אשמה סמויים גורמים לה לחשוש כי אשה יפה וצעירה תיקח את בעלה ממנה, כפי שהיא לקחה אותה מאשתו הראשונה. בימים האחרונים שינתה אנט את הופעתה, הבהירה את שיערה ושינתה תסרוקת ואיפור — והיא דומה עכשיו מאוד לקלרה-המזכירה.

מספרים שהוא קונה לה תכשיטים ובגדים. אומרים שהם גרים ביחד בדירה מפוארת במיגדל דיזנגוף-סנטר. „סטיות!“ אומרת קלרה חורי, מזכירתו הוותי' קה והנאמנה של שמואל פלאטו-שרון. „הוא לא קונה לי בגדים ולא תכשיטים, ואנחנו לא גרים ביחד בדירה בדיזנגוף-סנטר. גם את המכונית הוא לא קנה לי!“ כאשר מבקשים ממנה להיכנס לפרטים היא מסרבת. „אני באה מבית מסורתי, אנחנו מעריאק, הורי נפגעו כבר מספיק ממעצרי, ואני לא רוצה לפגוע בהם יותר.“ כך היא אומרת ומסרבת לדבר על חייה הפרטיים. ממקור מוסמך נודע כי פלאטו, ממקימי דיזנגוף-סנטר, קנה לה

השער שגרם לסערה היא השחיתה את פניה